

# ROZPORZĄDZENIA

## ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/415

z dnia 21 marca 2016 r.

**w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących oraz w sprawie uchylecia decyzji 2008/577/WE przyjmującej zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej<sup>(1)</sup> („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8,

informując państwa członkowskie,

a także mając na uwadze, co następuje:

### A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2022/95<sup>(2)</sup> Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji. W następstwie przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 658/2002<sup>(3)</sup> ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji. W następstwie kolejnego przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 661/2008<sup>(4)</sup> ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji. W następstwie kolejnego przeglądu wygaśnięcia Komisja nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 999/2014<sup>(5)</sup> ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji.
- (2) Komisja, decyzją 2008/577/WE<sup>(6)</sup> („decyzja”) przyjęła zobowiązanie cenowe („zobowiązanie”), m.in. od rosyjskich producentów JSC Acron i JSC Drogobuzh, członków spółki holdingowej Acron (zwanym łącznie „Acron”), dotyczące przywozu azotanu amonu produkowanego przez te przedsiębiorstwa i sprzedawanego pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii.
- (3) Tą samą decyzją Komisja przyjęła zobowiązanie złożone przez Otwartą Spółkę Akcyjną (WAT) Azot Cherkassy z Ukrainy. Środki nałożone na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Ukrainy wygasły w dniu 17 czerwca 2012 r.<sup>(7)</sup>, w związku z tym w tym samym dniu wygasło również związane z nimi zobowiązanie.
- (4) Tą samą decyzją Komisja przyjęła także zobowiązanie od Grupy EuroChem. Decyzją 2012/629/UE<sup>(8)</sup> Komisja wycofała akceptację zobowiązania złożonego przez Grupę EuroChem z powodu niewykonalności zobowiązania.
- (5) Zobowiązanie przyjęte od Acronu opiera się na trzech elementach, a mianowicie 1) indeksacji ceny minimalnej zgodnie z publicznymi międzynarodowymi notowaniami; 2) pułapie ilościowym; i 3) zobowiązaniu do niesprzedawania produktów objętych zobowiązaniem tym samym nabywcom w Unii Europejskiej, którym Acron sprzedaje inne produkty, z wyjątkiem niektórych innych produktów, w odniesieniu do których Acron zobowiązał się przestrzegać określonego reżimu cenowego.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 198 z 23.8.1995, s. 1.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 102 z 18.4.2002, s. 1.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 185 z 12.7.2008, s. 1.

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 280 z 24.9.2014, s. 19.

<sup>(6)</sup> Dz.U. L 185 z 12.7.2008, s. 43.

<sup>(7)</sup> Dz.U. C 171 z 16.6.2012, s. 25.

<sup>(8)</sup> Dz.U. L 277 z 11.10.2012, s. 8.

- (6) Jak wspomniano w motywie 14 decyzji 2008/577/WE, struktura sprzedaży Acronu w momencie przyjmowania zobowiązania była taka, że Komisja uznała ryzyko obejścia ustalonych zobowiązań za ograniczone.

## B. ZMIANA OKOLICZNOŚCI

### Kontakty biznesowe Acronu

- (7) W maju 2012 r. Acron poinformował Komisję o zamiarze nabycia udziałów w pewnym przedsiębiorstwie chemicznym w Unii. W sierpniu 2012 r. Acron poinformował Komisję o zmianie swojej struktury organizacyjnej, a mianowicie o nabyciu udziałów mniejszościowych we wspomnianym przedsiębiorstwie chemicznym w Unii, a także wskazał, że wspomniana zmiana struktury organizacyjnej nie miała wpływu na realizację zobowiązania. Po dokonaniu oceny dowodów przedstawionych przez Acron Komisja początkowo nie była zdania, że wspomniana zmiana struktury organizacyjnej miała wpływ na zobowiązanie. Jednakże nowe dowody, którymi Komisja dysponuje obecnie, wskazują, że gdy Acron po raz pierwszy informował Komisję o zmianie swojej struktury, przedstawił niepełne informacje. W szczególności Komisja nie została poinformowana, że przedmiotowy producent unijny produkuje i sprzedaje nie tylko produkty chemiczne, ale także nawozy zawierające azotan amonu. Ponadto z dowodów, którymi Komisja dysponuje obecnie, wynika, że od momentu powiadomienia Komisji w sierpniu 2012 r. udział Acronu wzrósł.

### Ocena wstępna

- (8) Komisja przeprowadziła analizę wpływu dowodów, jakie są do jej dyspozycji, i stwierdziła, że istnieje duże ryzyko wzajemnej kompensacji. Jeżeli zakład produkcji i sprzedaży nawozów w Unii, w którym udziały nabył Acron, sprzedaje jakiegokolwiek wytworzone przez siebie produkty tym samym nabywcom co Acron, ceny takich transakcji mogłyby rzeczywiście być ustalone w taki sposób, aby kompensować minimalną cenę importową wynikającą ze zobowiązania. Taka kompensacja cen nie byłaby jednak możliwa do stwierdzenia w efekcie działań monitorujących, jako że struktura cen dla większości produktów wytwarzanych przez zakład produkcji i sprzedaży nawozów, w którym udziały nabył Acron, nie figuruje w żadnym powszechnie dostępnym źródle. Nie można zatem ocenić, czy ceny płacone przez nabywców odpowiadają wartości produktów bądź uwzględniają potencjalny rabat w celu skompensowania transakcji objętych zobowiązaniem, dla których musi być stosowana minimalna cena importowa. W konsekwencji monitorowanie zobowiązania stałoby się niewykonalne w praktyce.
- (9) Komisja poinformowała odpowiednio Acron i zapowiedziała, że w świetle okoliczności opisanych w motywach 7 i 8 stwierdza, że zobowiązanie powinno zostać wycofane. Acron miał możliwość przedstawienia uwag.

## C. OŚWIADCZENIA PISEMNE I SPOTKANIE WYJAŚNIAJĄCE

- (10) Acron przedstawił pisemne uwagi oraz otrzymał możliwość przedstawienia swojego stanowiska. W odpowiedzi na dokument ujawniający ustalenia Acron powtórzył swoje argumenty, które przedstawił, gdy po raz pierwszy został poinformowany o braku zgodności z warunkami zobowiązania w związku z faktem posiadania udziałów w unijnym przedsiębiorstwie produkującym nawozy. Do argumentów tych odniesiono się w dokumencie ujawniającym ustalenia, a także w niniejszym rozporządzeniu.
- (11) Niektóre zainteresowane strony przesyłały Komisji pisemne uwagi popierające stanowisko Acron (strony te nie były jednak adresatami dokumentu ujawniającego Komisji oraz wezwania do zgłaszania uwag). Wspomniane strony potwierdziły, że w kontaktach z Acron nie były zaangażowane w praktyki polegające na wzajemnej kompensacji. Jednakże takie oświadczenia same w sobie nie zmniejszają ryzyka występowania wzajemnej kompensacji. W każdym razie utrwaloną praktyką Komisji jest nieprzyjmowanie zobowiązań cenowych w sytuacji, gdy ryzyko wzajemnej kompensacji jest wysokie, bez względu na to, czy wzajemna kompensacja faktycznie miała miejsce czy też nie.
- (12) Acron stwierdził, że, informując Komisję – zgodnie z definicją podmiotu powiązanego oraz na podstawie klauzuli 5.14 zobowiązania – o pewnych zmianach w swojej strukturze organizacyjnej, działał w dobrej wierze.
- (13) Ponadto Acron stwierdził, że powinien być traktowany jako inwestor finansowy inwestujący w unijne przedsiębiorstwo oraz że udziały posiadane przez Acron nadają mu jedynie ograniczone prawa statutowe w podejmowaniu decyzji, nie dając jednocześnie żadnej kontroli nad unijnym przedsiębiorstwem w rozumieniu obowiązującego w Unii prawa konkurencji.

- (14) Acron podkreślił, że prawo Unii oraz krajowe przepisy konkurencji nie pozwalają na wymianę wrażliwych informacji handlowych lub koordynowanie sprzedaży z konkurentami na terytorium Unii lub poza nią, co byłoby warunkiem niezbędnym wzajemnej kompensacji.
- (15) Komisja uważa, że argumentację Acronu należy odrzucić z powodów przytoczonych poniżej.
- (16) Po pierwsze, zobowiązanie złożone przez Acron zawiera definicję podmiotu powiązanego. Jak podano w klauzuli 1 zobowiązania, posiadanie 5 % udziałów lub więcej w innym przedsiębiorstwie wystarcza do tego, by zostać uznany za podmiot powiązany; jest to wartość odniesienia, która powinna zostać uwzględniona podczas dokonywania oceny możliwości monitorowania oraz wykonalności zobowiązania.
- (17) Ponadto Komisja ponownie potwierdza występowanie problemów polegających na wzajemnej kompensacji, o których mowa w motywie 8. Co więcej, nie można wykluczyć, że sprzedaż dokonywana przez przedsiębiorstwo powiązane w Unii może będzie miała wpływ na niektóre notowania cenowe (będące podstawą dla indeksacji mechanizmu cenowego).
- (18) Acron sam przyznał, że udziały posiadane w unijnym przedsiębiorstwie mogą być źródłem obaw, iż występuje ryzyko wzajemnej kompensacji, lecz jego zdaniem można odrzucić te obawy. Dla oceny możliwości monitorowania oraz wykonalności zobowiązania nie mają znaczenia rozważania oparte na przepisach dotyczących konkurencji – czy to krajowych czy też unijnych, zakładające, że takie postępowanie teoretycznie nie leży w interesie Acronu. W rzeczywistości takie rozważania same w sobie nie ograniczają ryzyka wzajemnej kompensacji.
- (19) Acron stwierdził, że wzajemna kompensacja nie leży ani w jego własnym interesie handlowym, ani w interesie handlowym powiązanego producenta unijnego. To stwierdzenie samo w sobie nie zmniejsza ryzyka wzajemnej kompensacji, zwłaszcza ze względu na to, iż pojęcie interesu handlowego nie może być oceniane w sposób abstrakcyjny. Ponadto, zgodnie z oceną Komisji, nie można wykluczyć występowania zachęty dla wzajemnej kompensacji, jako że zarówno powiązany producent unijny jak i Acron sprzedają na terytorium Unii produkty inne niż azotan amonu –potencjalnie tym samym klientom. Śledzenie takiej sprzedaży na terytorium Unii byłoby niepraktyczne lub wręcz niewykonalne. W tym względzie warto zwrócić uwagę na złożoną strukturę Acronu i grup przedsiębiorstw powiązanych producentów unijnych. Tym samym występuje wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji w przypadku sprzedaży azotanu amonu lub innych produktów tym samym klientom.
- (20) Po drugie, producent posiadający siedzibę w Unii nie może być przedmiotem działań monitorujących, ponieważ nie może być stroną zobowiązania, jako że zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego zobowiązania mogą być składane jedynie przez eksporterów.
- (21) Po trzecie, nawet jeśli producent unijny mógłby stać się stroną zobowiązania, co nie ma miejsca w tym przypadku, monitorowanie takiego zobowiązania byłoby niewykonalne, tak jak stwierdzono w motywach 8 i 19 powyżej.
- (22) Na podstawie dowodów dostępnych Komisji uznała ona zatem, że w związku ze zmianą w strukturze organizacyjnej Acronu występuje wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji oraz że zobowiązanie przyjęte od Acronu staje się niewykonalne i z tego powodu powinno zostać cofnięte.
- (23) I wreszcie, Acron zasugerował wprowadzenie – w kontekście zobowiązania – dodatkowego mechanizmu monitorowania. Mówiąc dokładniej, Acron zaproponował regularne przekazywanie Komisji poddanego audytowi sprawozdania z przepływów środków pieniężnych między dwoma przedmiotowymi grupami przedsiębiorstw. Jednakże ten nowy mechanizm uczyniłby monitorowanie przedsiębiorstwa jeszcze bardziej skomplikowanym i uciążliwym, nie ograniczając stwierdzonych zagrożeń i problemów związanych ze wzajemną kompensacją.
- (24) Żaden z argumentów przedstawionych przez Acron nie jest takiego rodzaju, jaki mógłby wpłynąć na zmianę oceny Komisji, zgodnie z którą niemożliwe stało się monitorowanie zobowiązania.

#### D. UCHYLENIE DECYZJI 2008/577/WE

- (25) W związku z tym, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednimi klauzulami zobowiązania, które upoważniają Komisję do jednostronnego wycofania zobowiązania, Komisja uznała, że przyjęcie zobowiązania przedstawionego przez Acron powinno zostać wycofane, a decyzja Komisji 2008/577/WE powinna zostać uchylona. Dlatego ostateczne cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 999/2014 powinno się stosować do przywozu przedmiotowego produktu produkowanego przez Acron (dodatkowy kod TARIC A532),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*

Niniejszym wycofuje się przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do przedsiębiorstwa JSC Acron, Veliky Novgorod, Rosja oraz JSC Dorogobuzh, Dorogobuzh, Rosja, członków spółki holdingowej „Acron” dotyczącego przywozu azotanu amonu produkowanego przez te przedsiębiorstwa i sprzedawanego pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii (dodatkový kod Taric A532).

*Artykuł 2*

Niniejszym uchyla się decyzję 2008/577/WE.

*Artykuł 3*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2016 r.

W imieniu Komisji  
Jean-Claude JUNCKER  
Przewodniczący

---